

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Nová právní úprava zadávací lhůty po novele zákona o zadávání veřejných zakázek

Zadávací lhůta je jedním z nástrojů v zákoně č. [134/2016](#) Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“), jehož právní úprava po novele provedené zákonem č. [166/2023](#) Sb.[1] ze dne 30. května 2023, který nabyl účinnosti dne 16. července 2023 (dále jen „Novela“), doznala poměrně zásadních změn. Přestože podstata a účel zadávací lhůty zůstaly i po Novele zachovány, byla v § 40 ZZVZ podstatně upravena ustanovení, která v praxi přinášela výkladové obtíže nebo se ukázala být zbytečně přísná pro zadavatele, a některá zcela nová ustanovení precizující právní úpravu zadávací lhůty byla do § 40 ZZVZ doplněna.

Hlavním smyslem zadávací lhůty je umožnit zadavateli stanovení časově omezeného úseku, po který účastníci zadávacího řízení nemohou ze zadávacího řízení odstoupit, tzn. po který jsou svými nabídkami vázáni. Jak již napovídá samotný název institutu, jedná se o lhůtu, v níž by zpravidla mělo dojít k „zadání“ veřejné zakázky[2]. Přistoupí-li zadavatel ke stanovení zadávací lhůty v zadávací dokumentaci (jde o právo, nikoli povinnost zadavatele), musí být zadávací lhůta stanovena přiměřeně s ohledem na druh zadávacího řízení a předmět veřejné zakázky. Počátkem zadávací lhůty je konec lhůty pro podání nabídek. Uvedené základní vymezení zadávací lhůty v § 40 odst. 1 ZZVZ zůstalo Novelou (po věcné stránce) nedotčeno.

Zmírnění důsledků neodeslání oznámení o výběru dodavatele v zadávací lhůtě

Vedle nemožnosti účastníka odstoupit ze zadávacího řízení je se stanovením zadávací lhůty spojena rovněž povinnost zadavatele rozhodnout o výběru dodavatele a odeslat oznámení o výběru dodavatele v zadávací lhůtě. Tato povinnost zadavatele je však Novelou výrazně relativizována, když v důsledku jejího nesplnění nedochází k ukončení zadávacího řízení *ex lege* již marným uplynutím zadávací lhůty. Podle nového znění § 40 odst. 4 věty první ZZVZ platí, že pokud zadavatel neodešle oznámení o výběru dodavatele v zadávací lhůtě, je zadávací řízení ukončeno až uplynutím 3 měsíců od skončení zadávací lhůty. Cílem této nové právní úpravy byla zřejmě snaha zákonodárce zmírnit určitou tvrdost dosavadní právní úpravy pro zadavatele, kteří mnohdy vlivem administrativně náročnějšího průběhu zadávacího řízení nestihli odeslat oznámení o výběru dodavatele před uplynutím zadávací lhůty, což mělo dosud za následek (nedošlo-li k dohodě zadavatele s účastníky na prodloužení zadávací lhůty) ukončení zadávacího řízení ze zákona.

Po Novele tak zadavatel má možnost dokončit zadávací řízení výběrem dodavatele a uzavřením smlouvy s ním ještě v době 3 měsíců od marného uplynutí zadávací lhůty, což lze z pohledu zadavatelů (ale i dodavatelů) vnímat jako pozitivní změnu. Zadavatelé by nicméně měli mít na zřeteli, že uplynutím zadávací lhůty účastníci přestávají být vázáni svými nabídkami a mohou kdykoli poté ze zadávacího řízení odstoupit. V případě, že zadavatel požadoval po účastnících poskytnutí jistoty, je podle § 41 odst. 6 ZZVZ povinen ji bez zbytečného odkladu po uplynutí zadávací lhůty vrátit. Rovněž je třeba podotknout, že v dodatečné lhůtě 3 měsíců od skončení zadávací lhůty dle § 40 odst. 4 ZZVZ nestačí jen odeslat oznámení o výběru dodavatele, ale k zabránění ukončení zadávacího řízení marným uplynutím této dodatečné lhůty je nutné uzavřít s vybraným dodavatelem smlouvu na plnění veřejné zakázky, tj. je nutné zadávací řízení ukončit (srov. též § 51 odst. 1 ZZVZ).

Nové znění § 40 odst. 4 ZZVZ dále stanoví, že pokud je rozhodnutí o výběru dodavatele odeslané v

zadávací lhůtě následně zrušeno zadavatelem opatřením k nápravě podle § 49 odst. 1 ZZVZ nebo § 245 odst. 1 ZZVZ (v rámci vyhovění námitkám), hledí se na něj pro účely věty první, jako by nebylo odesláno. Jde o situace, kdy zadavatel ruší rozhodnutí o výběru dodavatele z vlastní iniciativy. Citované ustanovení proto zabraňuje tomu, aby zadavatelé činili v zadávací lhůtě účelová rozhodnutí o výběru dodavatele, která z hlediska zákonnosti nemohou obstát, jen z důvodu předejití následkům dle § 40 odst. 4 věty první ZZVZ s tím, že tato rozhodnutí následně zruší. Ustanovení naopak nedopadá na situace, kdy rozhodnutí o výběru dodavatele odeslané v zadávací lhůtě je následně zrušeno pravomocným rozhodnutím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen "Úřad") o uložení nápravného opatření nebo kdy dojde (již po uplynutí zadávací lhůty) k novému výběru dodavatele - dalšího účastníka v pořadí dle hodnocení nabídek na základě § 125 ZZVZ po vyloučení vybraného dodavatele ze zadávacího řízení (bez ohledu na to, zda zadavatel původní oznámení o výběru dodavatele formálně zruší, nebo je jen nahradí novým postupem dle § 125 ZZVZ). Požadavek zákona na odeslání oznámení o výběru dodavatele v zadávací lhůtě je v těchto případech nutné považovat za splněný již odesláním původního oznámení o výběru dodavatele a účinky § 40 odst. 4 ZZVZ věty první tedy nenastávají.

Právo účastníků na náhradu účelně vynaložených nákladů spojených s jejich účastí v zadávacím řízení v případě ukončení zadávacího řízení následkem neodeslání oznámení o výběru dodavatele v zadávací lhůtě zůstává i po Novele zachováno. Podle nového znění § 40 odst. 6 ZZVZ je však nutné uplatnit toto právo písemnou žádostí v prekluzivní lhůtě 6 měsíců od uveřejnění oznámení o zrušení, resp. ukončení zadávacího řízení dle § 53 odst. 8, § 128 odst. 2 nebo § 129a odst. 6 ZZVZ. Právo na náhradu účelně vynaložených nákladů spojených s účastí v zadávacím řízení svědčí pouze těm účastníkům zadávacího řízení, kteří byli účastníky ke dni ukončení zadávacího řízení podle § 40 odst. 4 ZZVZ, neboť u ostatních účastníků, jejichž účast v zadávacím řízení zanikla dříve, neexistuje příčinná souvislost mezi ukončením zadávacího řízení a skutečností, že jejich náklady se staly marně vynaloženými[3].

Nová právní úprava běhu zadávací lhůty

Další zásadní změnou, kterou Novela v souvislosti se zadávací lhůtou přináší, je nová právní úprava běhu zadávací lhůty ve vazbě na právní skutečnosti bránící zadavateli uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky.

Podle dosavadního § 40 odst. 2 ZZVZ platilo, že zadávací lhůta neběžela po dobu, ve které zadavatel nesmí uzavřít smlouvu podle § 246 ZZVZ. Tato původní koncepce stavení zadávací lhůty přinášela v praxi určité výkladové problémy. Doslovným výkladem citovaného ustanovení (zadávací lhůta *neběží*), majícím oporu i v důvodové zprávě k ZZVZ, bylo možné dojít k závěru, že v době, kdy zadávací lhůta v souladu s § 40 odst. 2 ZZVZ neběžela, mohli účastníci zadávacího řízení odstoupit ze zadávacího řízení. Tento výklad byl odbornou veřejností i aplikační praxí převážně odmítán jako nesprávný, neboť odporoval vlastnímu smyslu a účelu zadávací lhůty, která má zadavateli garantovat, že v jejím průběhu dodavatelé, kteří podali nabídku, ze zadávacího řízení neodstoupí. Výkladové obtíže vyvstávaly i v případech, kdy byla zadávací lhůta stanovena konkrétním datem jejího konce a nebylo zcela jednoznačné, zda stavení zadávací lhůty znamenalo současně její prodloužení, tzn. posunutí data jejího konce o dobu, po kterou zadávací lhůta neběžela. Novela proto dosavadní úpravu stavení zadávací lhůty opustila a namísto toho upravuje podmínky, za nichž dochází k prodloužení zadávací lhůty. Podle nového znění § 40 odst. 2 ZZVZ se zadávací lhůta prodlužuje o dobu, (a) ve které zadavatel nesmí uzavřít smlouvu podle § 246 ZZVZ, podle rozhodnutí Úřadu nebo podle uloženého předběžného opatření, nebo (b) na které se zadavatel dohodl s účastníky zadávacího řízení. Dle této nové právní úpravy již zůstává bez jakýchkoli pochybností, že zadávací lhůta běží i v době, kdy trvají skutečnosti podle § 40 odst. 2 písm. a) ZZVZ, a pouze se o tuto dobu prodlužuje.

Zadávací lhůta se prodlužuje v první řadě o dobu, po kterou je zadavateli zakázáno uzavřít smlouvu s dodavatelem podle § 246 ZZVZ. Běh některé z blokačních lhůt podle § 246 ZZVZ byl již důvodem stavení zadávací lhůty podle § 40 odst. 2 ZZVZ před Novelou. Novela však doplňuje ještě dvě další situace, kdy nově dochází k prodloužení zadávací lhůty, a sice prodloužení o dobu, ve které zadavatel nesmí uzavřít smlouvu podle rozhodnutí Úřadu nebo podle uloženého předběžného opatření (Úřadem nebo správním soudem). Dosavadní absence těchto důvodů prodloužení, resp. před Novelou stavení zadávací lhůty byla v praxi zadávání veřejných zakázek značně problematická, neboť v době, v níž sice zadavatel nesměl uzavřít smlouvu, ale která zároveň nebyla výslovně uvedena v § 246 ZZVZ (typicky v případě zakazu uzavření smlouvy stanoveného předběžným opatřením Úřadu), se zadávací lhůta nestavěla a mohla tedy v této době uplynout (viz např. rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0038/2019/VZ ze dne 6. 3. 2019 a sp. zn. ÚOHS-S0239/2021/VZ ze dne 10. 8. 2021).

Vzhledem k tomu, že i po Novele stále platí, že blokační lhůty podle § 246 odst. 1 písm. d) ZZVZ a § 246 odst. 2 ZZVZ trvají nejdéle 60 dnů ode dne zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, není stále vyloučeno, aby zadávací lhůta skončila ještě před vydáním pravomocného rozhodnutí Úřadu v uvedeném řízení. Toto riziko je však nyní výrazně eliminováno tím, že zadávací lhůta se prodlužuje také o dobu trvání zakazu uzavřít smlouvu uloženého zadavateli předběžným opatřením. Právě v souvislosti s uplynutím blokační lhůty před vydáním pravomocného rozhodnutí totiž Úřad zpravidla nařizuje předběžné opatření spočívající v zakazu uzavřít smlouvu do doby pravomocného rozhodnutí ve věci. Nadto je třeba připomenout, že po Novele nedochází k ukončení zadávacího řízení již marným uplynutím zadávací lhůty (bez odeslání oznámení o výběru dodavatele), ale až uplynutím 3 měsíců od jejího skončení (blíže viz výše).

Podle § 40 odst. 2 písm. b) ZZVZ se zadávací lhůta prodlužuje také o dobu, na které se zadavatel dohodl s účastníky zadávacího řízení. Samotná možnost zadavatele dohodnout se s účastníky zadávacího řízení na prodloužení zadávací lhůty není novinkou [viz § 40 odst. 3 písm. a) ZZVZ ve znění před Novelou], Novela zde pouze zpřesňuje a vyjasňuje dosavadní právní úpravu tak, že dohoda je možná toliko ve vztahu k prodloužení zadávací lhůty (nikoli též např. o jejím zkrácení či zrušení). Vzhledem k tomu, že s dohodou musí vyslovit souhlas všichni (současní) účastníci zadávacího řízení, přičemž někteří z nich nemusí mít zájem na prodloužení zadávací lhůty, spojeným s nutností prodloužovat platnost bankovní záruky či pojištění záruky coby jistoty, lze předpokládat, že praktická využitelnost tohoto institutu nebude příliš velká.

Poskytnutí informace o době zakazu uzavření smlouvy

Informace o dobách, v nichž zadavatel nesmí uzavřít smlouvu a o něž se prodlužuje zadávací lhůta [skutečnosti uvedené v 40 odst. 2 písm. a) ZZVZ], zpravidla nejsou všem účastníkům zadávacího řízení známy, což může mít za následek nejistotu na straně účastníků ohledně vázanosti jejich nabídkou a nutnosti prodloužení bankovní záruky či pojištění záruky, požadoval-li zadavatel poskytnutí jistoty. Proto lze spatřovat jako přínosnou novou právní úpravu v § 40 odst. 3 ZZVZ, podle které je zadavatel povinen do 5 pracovních dnů od doručení písemné žádosti účastníka zadávacího řízení odeslat všem účastníkům nebo uveřejnit na profilu zadavatele informaci o době zakazu uzavření smlouvy. Zadavatel bude na základě obdržené žádosti vždy poskytovat pouze aktuální informace o době zakazu uzavření smlouvy, a nikoli též jejich případné pozdější změny (ty by byl povinen poskytnout až na základě nové žádosti některého účastníka). Přestože povinnost poskytnout informaci o době zakazu uzavření smlouvy vzniká zadavateli jen na základě písemné žádosti účastníka zadávacího řízení, zákon zadavateli nebrání, aby tyto informace uveřejňoval na svém profilu z vlastní iniciativy, což lze považovat za vhodný postup k zajištění přehledu všech účastníků o běhu zadávací lhůty.

Závěrem

Novela přinesla několik významných změn v právní úpravě zadávací lhůty, které se týkají zejména běhu zadávací lhůty a informování o něm účastníků zadávacího řízení a dále zmírnění následků neodeslání oznámení o výběru dodavatele v zadávací lhůtě. Tyto změny reagují na některé praktické problémy, které byly s aplikací zadávací lhůty spojeny, a lze předpokládat, že pro praxi zadávání veřejných zakázek se ukáží jako přínosné.

JUDr. Petr Novotný, LL.M.

advokát a partner

JUDr. Martin Kusák,

advokát

VEDEME SVĚTEM PRÁVA

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

Praha | Brno | Ostrava

Tel.: +420 222 866 555

Fax: +420 222 866 546

e-mail: info@mt-legal.com

[1] Zákon č. [166/2023](#) Sb., kterým se mění zákon č. [134/2016](#) Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Šebesta, M., Novotný, P., Machurek, T., Dvořák, D. a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 298.

[3] Podešva, V., Votrubec, J., Sommer, L. a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Zákon o registru smluv. Komentář. 2. vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2023, s. 247.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - DUBEN 2026](#)
- [Prokazování dostupnosti technického vybavení při zadávání veřejných zakázek - limity sdílení technického vybavení](#)
- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - BŘEZEN 2026](#)
- [Zdrojové kódy jako „pojistka“ proti vendor-lock-inu: judikatorní korekce a její meze](#)

- [Spolupráce zadavatele a developera z pohledu rozhodovací praxe ÚOHS a plánovacích smluv](#)
- [Listinné nabídky v éře elektronizace: přestupek, nebo legitimní postup?](#)
- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - ÚNOR 2026](#)
- [Změna poddodavatele v průběhu zadávacího řízení](#)
- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - LEDEN 2026](#)
- [Metoda Design & Build na poli veřejných zakázek](#)
- [Požadavek zadavatele na prokazování referencí prostřednictvím staveb občanské vybavenosti ve světle rozhodovací praxe](#)